

Szélvihar lovasa San Franciscóban

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 34. szám, 2022. augusztus 26.

San Franciscóban ért a halál egyik előző életemben. Nem tudhatom pontosan, hogy ez ugyanaz volt-e, amelyikben Montanában születtem, bizonyítottan sziú indián szülők gyermekeként, de én szeretném azt hinni, hogy ugyanaz, bár az álmaim és eddigi terapiáim nem tudták egyértelműen igazolni. Ha azonban mégis, akkor egy hónappal a Little Bighorn-i csata után, olyan húszéves koromban, azt mondtam apámnak, apám, én elhagyom a szülőföldemet. Nem maradok itt, ezen a vidéken többé nincsen számomra hely, őseink földjét végérvényesen magukénak akarják a fehérek. Ha élni akarok, nekem innen mennem kell, és el is megyek, ha kell, egész a Nagy Víz partjáig, ahol szabadon élhetek. Így is tettem. Apám a határig kísért, ott elváltunk, akkor láttuk egymást utoljára.

Magáról az útról csak a táj emléke maradt meg bennem. Hegyek, hegyek és lovak, amerre csak nézek, kihalt, füves táj, sehol egy teremtet lélek, mintha a nagy csata után a növényi létezésen kívül minden más elpusztult volna.